

Ελευθέριος Ελευθερίου

Γεννήθηκα το 1964 σε ένα μικρό χωριό στον κεντρικό Έβρο, τη Μάνδρα. Ο παππούς μου ήταν αυτός που με πότισε με το “μικρόβιο” του συλλέκτη, οδηγώντας με στο συμπέρασμα ότι είμαστε φύλακες λιλιπούτειων έργων τέχνης, κρατάμε ένα απειροελάχιστο τμήμα της Ιστορίας του τόπου μας, που παραδίδεται στην επόμενη γενιά.

Ήξερα ότι είχε κάποια νομίσματα τα οποία δεν με άφηνε με τίποτα να τα ακουμπήσω. “Όταν μεγαλώσεις, για σένα τα φυλάω” μου έλεγε. Το 1976, η ροή του νερού της ρεματιάς δίπλα στο πατρικό μου σπίτι αποκάλυψε ένα νόμισμα 40 παράδων του 1277/1861 της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Ήταν η αφορμή να ξυπνήσει μέσα μου η συλλεκτική “μανία” και να φουντώσει το

ακόρεστο πάθος για γνώση και αναζήτηση της Ιστορικής Αλήθειας, πέρα από την ανάγνωση των όποιων βιβλίων.

Η εγγραφή μου ως συλλέκτη/συνδρομητή στα Ελληνικά Ταχυδρομεία πραγματοποιήθηκε λίγες ημέρες μετά από τον παππού μου, ο οποίος για όσα χρόνια ζούσε, φρόντιζε να παραλαμβάνω τις σειρές των γραμματοσήμων των ΕΛΤΑ. Αυτή ήταν η αρχή της συλλογής μου.

Λίγα χρόνια πριν την αλλαγή της χιλιετίας, εγγράφομαι σε φιλοτελικές εταιρείες Χίου, Ε.Φ.Ε. και Κύπρου, αλλά και στην Πανελλήνια Νομισματική Ένωση, δεχόμενος οδηγίες-κατευθύνσεις από γνωστούς φιλοτελιστές, και έχοντας πρόσβαση στην τότε γνωστή φιλοτελική βιβλιογραφία, στους Φιλοτελικούς Οίκους Δημοπρασιών (Ελλάδας αλλά και Εξωτερικού). Παρόλα αυτά, η ακόρεστη δίψα για γνώση και η νεανική ορμή με έκανε να τα θέλω όλα και να τα θέλω τώρα!!

Ο θεματικός φιλοτελιστής/νομισματοσυλλέκτης, από τη Χίο, Κωνσταντίνος ΚΩΣΤΑΛΑΣ, ήταν αυτός που με πήρε από το χέρι και με καθοδήγησε στην σωστή πορεία. Μου εξήγησε τα “μυστικά” του μαγικού κόσμου του φιλοτελισμού και τον ευχαριστώ!

Η φιλοτελική μου πορεία εξελίσσεται πλέον ανοδικά και στοχευμένα. Επικεντρώνομαι στην Ταχυδρομική Ιστορία της Θράκης ως ενιαία οντότητα, πέρα από τα σημερινά σύνορα. Η διαδρομή φιλοτελιστή στον χρόνο είναι όμως και πολλές φορές μοναχική. Η απουσία Φιλοτελικής Εταιρείας στην Αλεξανδρούπολη, όπου διαμένω από το 1992, σε συνδυασμό με τις ελλιπείς ιστορικές καταγραφές, με ωθεί σε ένα νέο ταξίδι στο παρελθόν, με πυξίδα την Ταχυδρομική Ιστορία.

Στο στοχευμένο πλέον φιλοτελικό βλέμμα δεν ήταν δυνατόν να λείπει το κορυφαίο σύμβολο Νίκης, το εμβληματικό άγαλμα της Νίκης της Σαμοθράκης, το οποίο από τις 11 Μαΐου 1863, φιλοξενείται στο Μουσείο του Λούβρου. Εμπνέει ολόκληρο τον πλανήτη, με τα ιδανικά που πρέσβευε ανά τους αιώνες, σκορπώντας ελπίδα και πίστη για ελευθερία και νίκη... από την πιο μικρή καθημερινή νίκη μέχρι την πιο μεγάλη! Θυμίζει τα φτερά που όλοι έχουμε αλλά ξεχνάμε... Μας καλεί να πετάξουμε προς ένα κόσμο καλύτερο, γκρεμίζοντας τα δεσμά για την ελευθερία της ψυχής και του μυαλού!!!

Με ώθησε λοιπόν να αναδείξω το μεγαλείο του και να συλλέξω πλέον όχι μόνο φιλοτελικό υλικό αλλά εκατοντάδες αντικείμενα στα οποία έχει αποτυπωθεί το σύμβολο αυτό σε όλο τον κόσμο. Αυτή τη συλλογή έρχομαι να «καταθέσω», δίνοντας ένα μικρό στίγμα του μεγαλείου που έχει εμπνεύσει όλο τον πλανήτη και προβάλλει τον πολιτισμό μας!